

λαμπράν πρὸς τοιαύτην μελέτην μᾶς δίδει καὶ ἡ ἑορτή, ἐν ἣ ἄγομεν τὴν μνήμην δύο μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρων, τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Ὅστις γνωρίζει τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν, τοὺς κόπους καὶ τὰ παλαιίσματα πρὸς τὸν ἐχθρὸν τῆς ἀληθείας χάριν τῆς διαδόσεως τοῦ εὐαγγελικοῦ φωτός, ὅστις ἠτύχησε νὰ λάβῃ ἀφορμὴν, ὥπως ἐκτιμήσῃ καὶ θαυμάσῃ τὸν θεῖον αὐτῶν ζῆλον καὶ τὴν μοναδικήν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ θεῖον θέλημα· ἐκεῖνος θὰ μάθῃ ποτὲ νὰ μὴ ἀπελπίζεται εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς παρουσίας ζωῆς, ἐκεῖνος μὲ ἄρρους καὶ καρτερίαν θὰ ἀντικρύξῃ αὐτὰς καὶ μὲ εὐκολίαν, θὰ τὰς ὑπερπηδᾷ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ θὰ προχωρῇ. Τὸ σχετικὸν ἀποστολικὸν ἀνάγκωσμα περιλαμβάνει ἐν συντομίᾳ περιγραφὴν μερικῶν ἐκ τῶν πολλῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Χρέος λοιπὸν χριστιανικὸν ἔχομεν μὲ προσοχὴν νὰ μελετήσωμεν τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ πάντα ὅμοιος πρὸς τὸν ἀπὸστολον Παῦλον κατὰ τὸν θεῖον ζῆλον ἦτο καὶ ὁ ἀπὸστολος Πέτρος, ἡ γνώσις τοῦ βίου τοῦ πρώτου ἡμπορεῖ καὶ πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφορμὴ μιμήσεως καὶ τῆς διδασκικωτάτης ζωῆς τοῦ ἄλλου.

Τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγράφη ἡ πρὸς Κορινθίους
 δευτέρα ἐπιστολὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου εὐρίσκοντο ἐν Κο-
 ρίνθῳ πολλοὶ ψευδοδιδάσκαλοι· αὐτοὶ ὑπακορύνοντες εὐτέθειαν
 καὶ ἀρετὴν διεδίδον μετὰ τῶν χριστιανῶν ψευδὴ διδασκα-
 λίαν· αὐτοὶ παρουσιαζόμενοι ὡς ἀπόστολοι ἔσπειρον εἰς τὰς
 καρδίας τῶν ἀπλοϊκῶν χριστιανῶν διδάγματα φαρμακικά
 καὶ πολὺ καταστρεπτικώτερα ἀπὸ καθε ἑλλην ἀντιχριστια-
 νικὴν ἐνέργειαν· καὶ ὥσάν νὰ μὴ ἔφθνον ὅλα αὐτὰ ἤθελον
 αὐτοὶ οἱ ἀπατεῶνες νὰ παραστήσουν τὸν ἀπὸστολον Παύλον
 ὡς διδάσκοντα πράγματα ἀντιχριστιανικὰ καὶ ἐπιβλαβή.
 Ἐκινδύνευε λοιπὸν ἡ πίστις τῶν χριστιανῶν τῆς Κορίνθου·
 τὸ κακὸν ἦτο μέγα καὶ ἔπαρε νὰ προληφθῇ. Ἄλλος τρόπος
 δὲν ὑπῆρχε ἢ νὰ ἀπολογηθῇ ὁ ἀπόστολος Παῦλος πρὸς τὰς
 κατηγορίας ταύτας καὶ παραστήσῃ τὸν ἑαυτὸν του ποῖος
 ἦτο· τοῦτο καὶ πράττει. Ἀλλὰ πόσον μετριόφρων καὶ τα-
 πεινὸς ἦτο ὁ ἅγιος ἐκεῖνος ἀνὴρ! ἡ ἀνάγκη ἐπιβάλλει εἰς
 αὐτὸν μίαν τοιαύτην καύχησιν, ἡ ὁποία πλέον δὲν ἦτο καύ-
 χησις, καὶ αὐτὸς διστάζει καὶ συλλαογίζεται πῶς θὰ τὴν
 κάμῃ· δὲν ὁμοιάζει τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους τῆς σήμερον, οἱ
 ὁποῖοι τὸ παραμικρὸν ζητοῦν διὰ νὰ διατυμπανίσουν τὸ ὄνομά
 λου· ἐδῶ πλέον ἐκινδύνευε νὰ διαστραφῇ τὸ ἥθος τῶν χρι-
 στιανῶν καὶ νὰ ἀνοιγῇ ἐν μέγα χανδακίον χωρίζον τοὺς χρι-
 στιανούς ἀπὸ τὴν μέλλουσαν ζωὴν καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος,
 ὅστις αὐτοῖς πᾶσι τὰ πάντα ἐγένετο πρὸς σωτηρίαν ἦτο
 ἀναλογιζόμενος ὅτι οἱ ἐναντίοι ἠμποροῦσαν εἰς τὴν λύσαν
 του λέγει ὅτι αὐτὴ δὲν εἶνε ἐξηυτελισμένη, καθόσον οὗτος
 Ἰσραηλῆτις καταχόμενος ἀπὸ αὐτὸν οὗτος
 Ἀβραάμ. Αὐτός, λέγει ἀξίζει περισσότερον νὰ ἐκτιμᾶται καὶ
 κατὰ συνέπειαν πιστευτότερος, διότι καὶ κόπους πολὺ περισ-
 σότερους πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς του κατέβαλε καὶ
 κτῶν ἐδοκίμασε, καὶ φυλακίσαις συχνὰς ὑπέφερε διὰ τὸ
 ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς περιστάσεις πολλὰς ἔφθασεν, αἱ
 φορὰς ἔλαβεν ἀπὸ μέρους τῶν ἀχαρίστων ὁμοφύλων του τει-
 σιμὰ καὶ ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἡμερονύκτιον χωρὶς καμμίαν βοήθειαν
 ἀνθρωπίνην ἐπάλαυνε πρὸς τὸν ἅγιον θάνατον ἐπάνω εἰς φο-
 βερὰ κύματα, ἕως οὗ ἐσώθη ὑπὸ Ἐκείνου, τὸν ὅποιον ἐλά-

τρευσ καὶ ἐκήρυττε. Καὶ μόνον αὐτὰ δὲν εἶνε. Ἀπὸ τοῦ
 βίου του δὲν λείπουν οὔτε αἱ μακρυναὶ καὶ πολὺ κοπιαστὶ
 καὶ ὁδοπορεῖ οὔτε οἱ πολλοὶ καὶ ἀνέλπιστοι, ἀλλὰ συνηθὺς
 κατὰ πᾶσαν στιγμήν κίνδυνοι· διαβάσεις ποταμῶν, ληστρικαὶ
 συμμορίαι, μίτος τῶν ὁμοεθνῶν του, καταδιώξεις τῶν ἐθνικῶν,
 ἢ διαφθορὰ τῶν διαφορῶν πολιτικῶν, ἢ ἐρημία καὶ
 τόσα ἄλλα παρόμοια εἰς καθημερινούς κινδύνους ἐνέβαλλαν
 τὸν ἀπόστολον. Ἡ ἀνάπαυσις ἀπὸ τούτων κόπους ἤτο διὰ τὸ
 Παῦλον κατὰ ἄγνωστον, συνειθισμένα δὲ πράγματα ἦσαν αὐτῷ
 ἀγρυπνίαι, ἢ πεῖνα καὶ ἡ δίψα, ἢ στέρησις τακτικῆς, τροφῆς,
 τοῦ ψυχροῦ καὶ ἡ γυμνότης. Ἀλλ' ὁ ἀπόστολος σταματᾷ δὲ
 ἔχει θάρρος ἵνα προχωρήσῃ εἰς τοὺς αὐτοεπαίνους αὐτοῦ καὶ
 τὰ ὀλίγα ἐκ τῶν πολλῶν, τὰ ὅποια ἀνέφερε θεωρεῖ ἀρκετὰ
 πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἑαυτοῦ του.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΛΕΒΕΝΤΗΣ

ΔΕΒΕΝΤΗΣ

Δεβέντης ἐπεργάζανεν, σὲ μιὰ ψηλὴ ραχοῦλα·
καὶ τραγουδοῦσε κι' ἔλεγε καὶ τραγουδοῦν καὶ λείει.
— Καλότυχος ποῦ εἶναι νιὸς καὶ χιρό δὲν φοβάται.
— Δεβέντη μ', ὁ Θεὸς κ', ἔστειλε νὰ πάρω τὴν ψυχὴ σου.
— Δίχως ἀσθένεια κι' ἀρροστερὰ ψυχὴ δὲν παραδίδω
ἔβγα νὰ πολεμήσωμε σὲ μαρμαρένιο ἀλῶνι.
Τρεῖς μέραις πολεμοῦσανε τρεῖς μέραις καὶ τρεῖς νύχταις.
Κοντὰ 'ς τὰ ξημερώματα τὴν τέταρτην ἡμέρα
πῆρεν ὁ νιὸς νὰ κόβεται νὰ κοντογονατίζει.
— Παρακαλῶ σε, χάρε μου, κι εὖ φιλῶ τὸ χέρι,
νὰ μὲ χάρισται τὴ ζωὴν γιὰ δυὸ γιὰ πέντε χρόνια.
τ' ἔγω γυναῖκα πέρα νιὰ τὰ μαῦρα δὲν τὴν πρέπουσι.
ἔγω παιδιά πολὺ μικρὰ ὁφάνιζεν δὲν τὰ μοιάζει.
Μὰ ἡ προσταγὴ ἀπ' τὸ Θεὸ ὀπίσω δὲν γυρίζει.

Ο ΟΙΚΟΣ, ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΧΑΛΚΕΙΑ ΨΥΧΩΝ

Β.

Μακάριοι, ἐλέγμεν, εἶναι ἔχεινοι ὅσοι εὐτύχησαν νὰ ἔχον
γονεῖς, ἰδίᾳ μητέρας, ἀξίους νὰ ἀνθρῆψωσι καὶ παιδαγω-
γήσωσιν αὐτοὺς ὥπως πρέπει. Ἀλλ' ἐπ' ἱσῆς μακάριοι οἱ σφo-
πει νὰ ὀνομασθῶσιν ὅσοι εὐτύχησαν νὰ φοιτήσωσιν εἰς σχολ-
λεῖον ἄξιον τοῦ προορισμοῦ του. Διότι τοῦτο, ὅταν εἴναι ἀλη-
θὲς ὁποῖον πρέπει νὰ εἶναι, παριστᾷ πρᾶγματι τὴν τελείαν,
τὴν ἱσάν καὶ δικαίαν, τὴν κατὰ Θεὸν πολιτείαν. Ἐν αὐτῇ
βασιλεύει πραγματικὴ ἰσότης καὶ δικαιοσύνη. Ὁ υἱὸς τοῦ
πλουσίου καὶ ὁ τοῦ πένητος, ὁ τοῦ ἐπιστήμονος καὶ ὁ τοῦ
ἀγράτου, ὁ τοῦ εὐγενούς καὶ ὁ τοῦ ἀχθοφόρου, πάντες ἀνευ-
τινὸς διακρίσεως ὑπόκεινται εἰς τοὺς αὐτοὺς νόμους, εἰς τὰς
αὐτάς τιμωρίας καὶ εἰς τὰς αὐτὰς ἀμοιβάς. Πᾶσα ἀπάθεια,
πᾶσα ἀμέλεια, πᾶσα αὐθάδεια, πᾶσα καθυστέρησις, πᾶσα
παράβασις τῶν σχολικῶν διατάξεων περὶ τακτικῆς φοιτή-
σεως, περὶ καθαριότητος καὶ διατηρήσεως τῶν ἐνδυμάτων,
περὶ βιβλίων, τῶν χειρῶν κλπ., περὶ οἰκισθήποτε παραγγελ-
θεισας ἐργασίας, τιμωρεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἴτε τοῦ
ἀρχόντος πατρὸς εἴναι ὁ σφαλεὶς καὶ εἴτε τῶν ἀρχομένων.
Ἐπ' ἱσῆς πᾶσα αὐθάδεια συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς συμμαθη-
τάς, πᾶσα ἀδικία πρὸς τινα ἐξ αὐτῶν, πᾶσα καθόλου συμ-
μαθητῶν. Καὶ τανάπαλιν πᾶσα περιφρόνησις τῶν ἀγαθῶν
ἐπιτροπῆς συμπεριφορὰ ἐπαινέται καὶ ἀμα ἐλύει τὴν ἀγάπην
καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἄλλων. Ἔπειτα γίνεται εἰς ὅλους κατα-
φανές ὅτι μόνη ἡ ἐπιμελής καὶ τακτικὴ ἐργασία καὶ ἡ εὐ-

οὐτα εἶναι τὰ πραγματικά ἀγαθὰ, τὰ ὅποια ἀληθῶς τιμῶσι
 τὸν ἄνθρωπον, οὐχὶ τὰ ἐνδύματα, τὰ χρήματα, τὰ μεγάλα
 ὀνόματα κλπ. Ἡ ἀτομικὴ λοιπὸν ἀρετὴ ἐκάστου, καὶ οὐδὲν
 ἄλλο, εἶναι τὸ μέτρον τῆς ὀφειλομένης εἰς ἕκαστον ἀγάπης καὶ
 τιμῆς. Ἐντεῦθεν γεννᾶται εἰς τοὺς παῖδας τὸ αἰσθημα τῆς
 εὐγενοῦς φιλοτιμίας καὶ ἀμιλλῆς, ἵνα κατέλθωσι καὶ ἀγα-
 νισθῶσι εἰς τὴν τοιοιτοτρόπως ἔχουσαν σταδιοδρομίαν ταύτην,
 καὶ διαπρέψωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ τάσις δ' αὕτη παραμένει αὐτοῖς
 καὶ κατόπιν ὅταν αὐξηθῶσι, οὕτω δὲ γίνονται ἀληθῶς φι-
 λότιμοι ἄνδρες.

Ἐπιτιυχάνονται δὲ τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ἐν τῇ σχολείῳ, ὅταν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἶναι ἀληθῆς καὶ γενναία· ψυχὴ δὲ τοῦ σχολείου εἶναι πάντοτε ὁ διδάσκαλος. Οὗτος ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ σχολείῳ τὸν νόμον καὶ τὸν ἀπόλυτον ἀλλὰ καὶ σοφόν βασιλέα. Οἱ λόγοι αὐτοῦ εἶναι νόμοι καθ' ὧν δὲν ἐπιτρέπεται ἀντίρρησης ἢ παρακοή, ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ αὐταὶ εἶναι, καὶ πρέπει νὰ εἶναι, ὀλίγα, συνετὰ καὶ δυνατὰ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. Οὗτος εἶναι οὐχὶ μόνον κατὰ τὴν ἡλικίαν μεγαλύτερος καὶ κατὰ τὰ μαθήματα τὰ ὅποια διδάσκει ἐμπειρότερος, ἀλλὰ καὶ κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν καὶ πᾶσαν γνῶσιν, κατὰ πάντα τὸν ἀνθρωπισμὸν, ὑπέρτερος καὶ αὐτὸ τοῦτο πρότυπον παράδειγμα τῶν μαθητῶν του. Εἴκο- νίζει ἐνώπιον αὐτῶν τὸν τέλειον ἄρχοντα, τὸν ἀληθῆ σοφὸν καὶ ἅμα τὸν γνήσιον ἄνθρωπον, τὸν ἀπηλλαγμένον πάσης κα- κίας καὶ ἀτόχου πάσης ἀρετῆς. Εἰς τὴν εἰκόνα ταύτην προσβλέποντες καθ' ἑκάστην οἱ μικροὶ μαθηταὶ θὰ δυνήθωσι κατὰ μικρὸν νὰ ζηλώσωσι καὶ μιμηθῶσιν αὐτήν, νὰ διαπλα- σθῶσι κατ' αὐτήν, καὶ γίνωσι καὶ αὐτοὶ ἀληθεῖς ἄνθρωποι ὅποιον τὸ πρότυπον, τὸ ὅποιον ἔχουσι πρὸ ὀφθαλμῶν. Εὐτυ- χῶς ἡμεῖς ἔχουμε τὸν ἀληθινὸν καλὸν πρότυπον.

χεῖς λοιπόν ὅσοι εὐτύχησαν νὰ ἔχωσι καλὸν ὁρμηκεῖαν τῶν
 Ἐν τῷ τοιοῦτῳ σχολείῳ θὰ μάθῃ ὁ παῖς τὴν θρησκείαν τῶν
 πατέρων του, ὥστε νὰ ἡξυρῇ τί πιστεύει καὶ διατί πιστεύει.
 Θὰ μάθῃ τὴν γλώσσαν τοῦ ἔθνους του, ὥστε νὰ δύναται βρα-
 δύτερον νὰ πλουτίζῃ τὰς γνώσεις αὐτοῦ, ἐκαστὴν γράφουν καὶ
 οἱ ὁμοεθνεῖς του ἔχουν γράψει ἢ καθ' ἐκάστην γράφουν καὶ
 δημοσιεύουν πρὸς φωτισμὸν τοῦ λαοῦ. Θὰ διδασθῇ τὴν ἱστο-
 ρίαν τοῦ ἔθνους του, καὶ οὕτω θὰ μάθῃ διὰ τίνων καὶ πόσων
 ἀγώνων ἡ πατρίς αὐτοῦ προήχθη εἰς τὴν θέσιν ὅπου εἶναι
 σήμερον. θὰ παρατηρήσῃ ὅτι αἱ εὐτυχίαι καθὼς καὶ αἱ δυ-
 στυχίαι τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν δὲν κατέρχονται ἀνωθεν
 ὅπως ἡ βροχὴ, ἀλλ' εἶναι πάντοτε ἀποτέλεσμα τῆς ἐβελ-
 ουσίας, τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς ἢ τοῦναντίον
 τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς ἰδιοτελείας τῶν πολιτῶν ἐκαστοῦ
 ἐποχῆς. Ἐν τῷ σχολείῳ θὰ ἐλαττώματα πάσης γῆς, ἵνα μάθῃ
 πῶς οἱ ἄνθρωποι ἐκαστῆς χώρας ἐργάζονται τὴν γῆν, πῶς ἐξ-
 ἀνθροποῖ ἐκαστῆς χώρας ἐργάζονται τὴν κτηνοτροφίαν,
 πῶς οἱ ἄνθρωποι ἐκαστῆς χώρας ἐργάζονται τὴν ναυτιλίαν, πῶς
 σκοῦσι τὴν βιομηχανίαν, τὴν κυβερνῶνται, πῶς τρέφονται, πῶς
 τὴν ἐμπορίαν αὐτῶν, πῶς κυβερνῶνται, πῶς ζωοῖ καθόλου. Οὕτω δὲ
 ἐνδύνονται, πῶς διασκεδάζουσι, πῶς ἀκόμη περισσότερον τὴν πατρίδα αὐ-
 τοῦ, ἥτις ὡς θὰ ἴδῃ δὲν ὑπολείπεται ἰστέον, καὶ οὕτω θὰ
 ἄλλων. Ἐκεῖ θὰ διδασθῇ τὴν φυσικὴν ἱστορίαν, καὶ οὕτω θὰ
 μάθῃ ν' ἀγαπᾷ τὴν φύσιν, τὰ ζῶα, τὰ φυτὰ, καὶ πᾶν τῆς
 φύσεως προϊόν, καὶ ἅμα νὰ περιποιῇται, νὰ καλλιερῇ αὐτὰ
 καὶ νὰ ὠφεληται ἐξ αὐτῶν. Ἐν τῇ σπουδῇ καὶ τῇ γνώσει
 τῶν μυρίων τούτων ἐργῶν τῆς φύσεως θὰ διδασθῇ νὰ
 βλέπῃ καὶ ἐξετάζῃ μόνος του, νὰ παρατηρῇ, νὰ σημειῶνῃ,
 νὰ μαθαίνῃ. Καὶ ἐνταῦθα θὰ βλέπῃ, ὅσον οὐδαμοῦ ἄλλοι.
 τὴν παντοδυναμίαν καὶ τὴν παντοφίαν τοῦ Ὑψίστου. Ἐν
 μαζὶ λέγει ἐν τῷ σχολείῳ θὰ διδασθῇ τὰ σπέρματα πάσης
 ἀρετῆς.

Ελλην, οὐχι βάρβαρος, εὐχάριστος, οὐχι δοῦλος καὶ ἀνὴρ,

οὐχὶ γυνή, καὶ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶχε δίκαιον λόγον ἡ εὐχὴ αὐτῇ. Σήμερον θὰ ἐξέφραζεν αὐτὴν ἀναμφιβόλως κατ' ἄλλον τρόπον· θὰ ἔλεγε, δηλ. ὅτι εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν, διότι παρέσχεεν αὐτῷ καλοὺς γονεῖς καὶ σοφοὺς καὶ χρηστοὺς διδασκάλους καὶ ἐφοίτησεν εἰς τοιοῦτο σχολεῖον. Τοῦλάχιστον ἐγὼ πάντοτε εὐγνωμονῶ εἰς τὸν δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ Θεόν, ὅτι σιμὰ μὲ τοὺς χρηστοὺς γονεῖς μου ἔχάρισε καὶ τοιούτους διδασκάλους. Θεόδωρος Βουκὺδης, Κωνσταντίνος Παρρυόπουλος, Κωνσταντῖνός Κόντος, καὶ B. Delbrück οὗτοι ἦσαν οἱ ἄνδρες οὓς ἐγὼ εὐτύχησα νὰ ἀκούσω, νὰ γνωρίσω καὶ ζηλώσω. Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη· ἡ πρὸς τοὺς χρηστοὺς καὶ σοφοὺς τούτους ἄνδρας εὐγνωμοσύνη μου θὰ διαρκέσῃ ἐφ' ὅσον θὰ βλέπω τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου.

Ἐννοεῖται ὅτι, ἵνα ὁ διδασκαλὸς δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, ἔχει ἀνάγκη νὰ κοινησὶ πάντων ὑποστηρίξεις· ἀνάγκη καὶ ὁλικῶς ν' ἀμείβεται ἐπαρκῶς, ὥστε νὰ δύναται νὰ ζῇ ἀξιοπρεπῶς καὶ νὰ διατηρῇ τὴν ἐν τῇ κοινῶνίᾳ θέσιν του, καὶ ἠθικῶς νὰ τιμᾶται ὅπως οἱ γονεῖς. Καὶ ἡ ἀγία ἡμῶν ἐκκλησία ἐκ παραλλήλου τάσσει αὐτούς, διὸ ὁ ἱερεὺς δέεται ὑπὲρ ἀμφοτέρων λέγων αὐτοὺς γονεῖς ἡμῶν καὶ διδασκάλους». Πρῶτον ἡ ἐπανουμία τιῦ διδασκάλου ἐθεωρεῖτο τίτλος τιμῆς μεγάλης, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἱατροὺς ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἐκαλοῦμεν διδασκάλους. Κατόπιν ἡ λέξις μετέβαλε σημασίαν· δὲν θέλω νὰ ἐξετάσω τὰς αἰτίας τοῦ λυπηροῦ τούτου φαινομένου· τοσοῦτον μόνον λέγω καὶ βεβαιῶ ὅτι ἡ μεταβολὴ αὐτῆς δὲν ἔγινε πρὸς ὠφελείαν τῆς κοινῶνιαις. Ἀποδείξει τοῦτου δὲν ἔχω προσπαγᾶν, διότι γινώσκωμεν πάντες δοκετάς.

Μεγαλυτέραν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, οὐχὶ δὲ ἰσχυροτέραν δύναμιν ἔχει ἐπὶ τὴν ἀνατροφήν καὶ ἀγωγήν τῶν πολιτῶν ἢ κοινωνία. Οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιᾶται ἦσαν οἱ ἄριστοι καὶ κοσμιώτατοι τῶν πολιτῶν ἄλλ' ἐκεῖ οὐχὶ μόνον ἡ πολιτεία ἐθεώρει ὡς τὸ μέγιστον ἔργον αὐτῆς τὴν ἀνατροφήν καὶ ἀγωγήν τῶν νέων αὐτῆς πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ ἕκαστος τέλειος πολίτης εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τιμωρήσῃ ὅποιονδήποτε νέον ἤθελεν ἰδεῖ πού παρεκτρέπομενον. Ἐν ἄλλοις λόγους ἡ ὅλη Σπάρτη εἶχε καταστή διὰ τῆς ἀδελφείτου ἐπιβλέψας καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ πάντων τῶν πολιτῶν, εἶχε καταστή, λέγω, καὶ τῆς Ἀρετῆς, ἐντεῦθεν καὶ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Ἐννοεῖται δ' οἴκοθεν ὅτι, ἐὰν ἔν τινι κοινωνίᾳ γίνωνται τὰναντία τούτων, τότε πάντα τὰ διδάγματα καὶ μαθήματα καὶ παραδείγματα τοῦ διδασκάλου δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπωφελῶς ἐπὶ τὰς ψυχὰς τῶν παιδῶν. Λοιπὸν ἐὰν θέλωμεν καλοὺς νέους πολίτας, ἀνάγκη ἀπαραίτητον ἔνα καὶ ἡμῶς οἱ ἡλικιωμένοι, ἡμεῖς οἱ ἀποτελοῦντες τὴν σημερινὴν κοινωνίαν, προσπαθήσωμεν πάσῃ δυνάμει νὰ παρασκευάσωμεν ἑαυτοὺς τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ εἰμεθα πράγματι τὰ κατὰλληλα πρότυπα εἰς τοῦτο.

ΤΟ ΛΕΥΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Μοι φαίνεται, ὅτι θὰ ὑβρίζον τὴν Ἑλλάδα ἐὰν ὀμιλοῦν
μόνον περὶ τῆς πολιᾶς αὐτῆς ἀρχαιοῦτος καὶ μόνον περὶ
τῆς ἐνδόξου αὐτῆς εὐγενείας. Διότι θὰ ἠδύνατο νὰ μοι ἀ-
ποκριθῇ· Ἀνδρῶν πρῶτοι καὶ ὀμιλῶνς μόνον περὶ τῆς εὐγενούς
καταγωγῆς μου, ἀλλὰ περὶ τοῦ οἴα νῦν εἰμαι.

Τὸ ἐννοεῖς ὁμοῦν τὸ ἀγαπᾶν ἑλπίς. Ἐράπησα τὴν θαν-
μαστὴν ἐπανόστασιν τῆς χώρας ἥτις ἀγνὴ διεφυλάχθη, ἥτις
διετήρησεν τὴν γλῶσσάν της, τὰς παραδόσεις της, τὸ πνεῦμά
της παρὰ τὴν πιέζουσαν αὐτὴν βαρυσότητά, τὴν ἐπανόστασιν
ἥτις αἰφνιδίως ἀνέστησεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν χώραν ταύτην
καὶ ἀπέδωκεν αὐτῇ τὴν ἐν Ἑβρώπῃ θέσιν της. Συνησθάν-

θην τὸν ἐνθουσιασμόν τὸν συγκινήσαντα ὅλους τοὺς θεατὰς τῆς θανμασίας ταύτης ἐποποιίας, εἰς οἰονδήποτε καὶ ἂν ἦσαν κόμμα, εἰς οἰονδήποτε καὶ ἂν ἦσαν τειταγμένοι πατρίαν, ἐν οἰονδήποτε καὶ ἂν ἀντεγράψονταν τάξει, ἅπαντας, ἀπὸ τοῦ Σατωβριάνδου μέχρι τοῦ Κυνὲ ἐξαίροντας τὴν θανμασίαν ἐξέγερον τοῦ ἀρχαίου τούτου λαοῦ, ζυλοτύπως ἐχομένου τῶν δικαίων του, ἀποσελόντος τοὺς δεσμοὺς τῆς βαρβαρότητος καὶ τῆς τυραννίας καὶ ἀνακινῶντος τὴν ὑπὸ τὸν ἥλιον θέσιν του.

Δ. Κοδσὲν

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατριῶν».

(Ἀθηνῶν)

Ὁ κ. Ἀρ. Κωνσταντινίδης ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατριῶν φρ. 25.

Ὁ κ. Γ. Α. Κεφαλίδης (Θεοδοσιούπολις) φρ. 17.50.

Ὁ κ. Κ. Ι. Φράγγος (Παραλίμνιον) σελ. 1.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Π. Δ. Κων/π. ο. λ. ν, Στ. Ν. Κ. Ραϊδεστόν, Χρ. Π. Α. Ἀνδρόν, Γρ. Β. Δ. ἡ μ. ν. ο. ν, Π. Αδ. Κ. ὁ θ. η. ρ. α, Γ. Σ. Τ. Ἀλ. ε. ξ. ἄ. ν. δ. ρ. ε. ε. α. ν. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — Γ. Στ. Πάτρας. Ἐπειδὴ τέκνον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἶναι ἀδύνατον νὰ σκέπτεται καὶ γράφῃ οὕτω, προφανῶς μετημφισμένως τις εἰς ὁρθόδοξον ἐπλάνησε καὶ πλανᾷ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθολικοῦ τούτου περιοδικοῦ παρασύρων αὐτὴν μάλιστα εἰς ἐπαίνους καὶ σκέψεις ζημιούσας τὸν εὐγενῆ σκοπὸν ὃν ἔχει ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι του. — Μ. Χ. Καρπενήσιον, Στ. Γ. Β. λ. α. δ. : β. ο. σ. τ. ο. κ. Γρ. Χ. Α. Ν. Ὑόρ. κ. η. ν, Αντ. Δ. Τ. ἡ. ν. ο. ν, Κρ. Χ. Β. ο. ὁ. φ. α. λ. ο. ν, Γ. Γ. Μαντσεστέρ. Ἀποστολαὶ εἶχον ἐκτελεσθῇ πρὸ μηνὸς δὲν ἀνηγγέλθησαν ὅμως. — Μ. Σ. Σ. μ. ὁ. ρ. ν. η. ν, Γρ. Π. Κ. ἄ. ἑ. ρ. ο. ν. Διευθύνσεις ἠλλάγησαν. — Αντ. Δ. Β. ὦ. λ. ο. ν. Ἐάν οἱ προὔχοντες ἀνελάμβανον εὐχαρίστως.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΛΜΕΝΟΝ ΔΡ. 50,000,000.—
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 10,480 000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Ἑλλάδι: Ἐν Πειραιῇ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ καὶ Δαρίσση. Ἐν Κρήτῃ: Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ. Ἐν

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Δρομολόγιον ἰσχύον ἀπὸ 1 Ἀπριλ. 1911

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑ Μεσημέριαν (κατ' εὐθείαν) δι' Ἀλεξάνδρειαν.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ 2 μ. μ. διὰ Γύθειον (προαιρετικῶς), Καλάμαις Κατάκωλον (προαιρετικῶς), Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Ταργέστην

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 6 μ. μ. διὰ Σίφνον, Χανιά, Ρέθυμνον καὶ Ἡρακλείον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 4 μ. μ. διὰ Κίον, Μετλήνην, Κωνσταντινούπολιν, Πύργον καὶ Βάρναν.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ. μ. διὰ Χαλκίδα, Αἰδύον καὶ Βόλον.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ. μ. (κατ' εὐθείαν). διὰ Κέρκυραν καὶ Ταργέστην.

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

Διατίμησις παρελθ. τόμων καὶ φύλλων
Πλήρης σειρά τῶν ἐννέα τόμων
(1902—1910) δρ. 35.

Τουρκία: Ἐν Κων/πόλει (Ὑπο/μα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρωτοβουλίου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισῶ, Τραπεζοῦντι, Κερκίρ, Σμύρῃ, Μερσίνη, Θεσσαλονίκη, Σέρραϊς, Καρσὶ, Εἰνάν, Ἰωαννίνοις καὶ Χίῳ. Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Midan Kairi (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), γαζικῷ καὶ Μανσούρᾳ. Ἐν Λονδίῳ (N° 22 Fench Street), ἐν Λεμεσῷ (Κύπρον) καὶ ἐν Χαροῦμ (Σουδαν) καὶ ἐν Λιμένι-Βαθέως (Σάμω).

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31 ΜΑΪΟΥ 1911
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα:	
τῷ Ταμείῳ καὶ παρ' ἐγγυητοῦ Τραπεζῆς	Δρ. 20,732,493.13
Παρά Τραπεζ. ἐν Εὐρώπῃ καὶ Σ)ματα ἐν χαρτ.	18,954,580.72 Δρ. 39,687,073.85
Προεξοφλήσεις καὶ προκαταβολαὶ Γραμματίων	39,388,788.10
Ἡγγυημένοι λογαριασμοί:	
ἐπὶ ἐνεχούρῳ χρεωγρ.	Δρ. 63,261,901.29
δι' ἐμπ. καὶ ἄλλων ἐγγ.	61,225,141.94
ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων	10,255,435.61 Δρ. 134,742,473.80
Τρέχοντες λ)σμοὶ χρεωστικοὶ	31,464,523.10
Ὁμολογίαι Ἑθνικῶν Δανείων, Διμενικῶν Ταμείων καὶ ἀνωνύμων Ἐταιριῶν	18,594,366.10
Χρεώγραφα καὶ τοκομερίδια	10,942,510.10
Συμμετοχαὶ εἰς ἐπιχειρήσεις	2,905,600.10
ὑποκαταστήματα	1,926,791.10
Κτήματα Τραπεζῆς	4,869,410.10
Εγκαταστάσεις, ἐπιπλα, χρηματοκιβ. κτλ.	1,073,930.10
	Δρ. 285,595,200.10

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἐταιρικόν	
Κεφάλαιον τακτικόν Ἀποθεματικόν	Δρ. 50,000,000.00
Ἀποθεματικὸν Προνοίας	5,480,000.00
Καταθ. ὀφειλῶν	5,000,000.00
προθεσμίας	Δρ. 55,077,842.75
πολυετ. καὶ μετ' προειδ.	48,971,407.59
Ταμειωτήριον	29,588,729.90
Τρέχοντες λ)σμοὶ πιστωτικοί	17,282,053.53 Δρ. 150,920,033.30
Ἐξωτερικοὶ λ)σμοὶ	20,183,300.10
Προσχωρνοὶ λ)σμοὶ καὶ διάφορα	38,821,174.10
	15,190,688.10
	Δρ. 285,595,200.10

Ὁ Γεν. Διευθυντής
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἡ αὐτὴ διὰ δημοσίας κοινοτικὰς ἡ σχολικὰς βιβλιοθήκας, ἐπισήμως ζητούμενη δρ. 25.

Ἐκαστος τόμος ἰδιαίτερος δρ. 5.

Παλαιὰ φύλλα παρελθόντων ἐτῶν ἐ. στον λεπτὰ 5.

καφύλλα τοῦ 9 τόμου (1910) πρὸ μπλήρωσιν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ 5, δωρεάν.

Ἀποστολὴ εὐεντέρα ταχυδρομ. τελῶν.

Πᾶν ποσὸν προερχόμενον ἐκ πωλήσεως τόμων ἢ φύλλων θεωρεῖται καὶ ἀναγράφεται ἐν τῷ οἰκείῳ χώρῳ ὡς δωρεὰ τοῦ ἀποστείλαντος.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΥΠΕΡΟΚΕΛΕΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Ἡ μόνη κατ' εὐθείαν γραμμὴ

Ἐξ Ἀνατολῆς καὶ Ἑλλάδος

πορορίαν ἀπευθυντέον.

Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῇ κεντρικῇ Διευθύνσει. Ὁδὸς Σταδίου.

Ἐν Πειραιῇ, παρὰ τῷ Παραρτήματι Διευθύνσεως. Δωρεὸς Αἰγίως ἀρ. 5. Ἐν Κ)πόλει, Σμύρῃ, Θεσσαλονίκη, Ἀλεξανδρείᾳ, Καλάμαις, Πάτραις, κεντρικοῖς Πρακτορείοις καὶ εἰς τοὺς τοποὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἐταιρείας.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Ἐδρα ἐν Ἀθήναις. ὑποκαταστήματα Πειραιῇ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ, Πύργῳ, Κερκύρᾳ, Αἰγίῳ, Πάτραις, Χαλκιδί, Πάσα Τραπεζικὴ ἐργασία.

Ταμειωτήριον μέχρι 5,000 δρ. 4 ο)ο

πρώτην ζήτησιν. 5 ο)ο μετὰ ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων.

3 1)2 ο)ο ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν

4 ο)ο μετὰ τρεῖς μῆνας

4 1)4 ο)ο μετὰ ἑξ μῆνας

4 1)2 ο)ο μετὰ 3 μῆνας

5 ο)ο μετὰ 6 μῆνας

5 1)2 ο)ο μετὰ 9 μῆνας